

der skal yde til den? Med Hensyn til dansk Sociallovgivning har vi jo hidtil kunnet glæde os ved, at man har set saa forstaaende paa den, at alle sociale Love er blevet vedtaget, saa vidt jeg erindrer, enstemmigt her i Rigsdagen; og det maa jo tillægges den allerstørste Betydning, at hele Befolkningen ser paa denne Lovgivning med forstaaende Øjne; det er af meget stor Betydning, naar Lovene skal føres ud i Livet paa en god Maade, at de møder saadan Forstaaelse til begge Sider. Saaledes skulde det ogsaa gerne blive ved at være. Den sociale Lovgivning har saa høj en Standard her i Landet som vel ikke i noget andet Land, og denne høje Standard skulde den gerne bevare. Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige, at jeg ikke kan erkende, at Lovforslaget, hvis det bliver ophøjet til Lov i den Skikkelse, hvori det her foreligger, vil betyde et socialt Tilbageskridt; thi den Forskel, der fremkommer, naar man tager Kronens Værdi før og nu i Betragtning, er jo lille, naar man følger den store Linie, de mange Tilfælde. Selv om man kan pege paa et enkelt Tilfælde, hvor det kommer til at foreligge lidt anderledes, gaar det her som paa andre Omraader, at det kun er Undtagelser, der bekræfter Regelen. I det store og hele maa det siges, at for den ringest stillede Del af Befolkningen vil denne Lov trods de Indskrænkninger, den byder paa, være en god Lov, en Lov, som ikke byder synderligt ringere Kaar, end hvad Kronestigningen kræver.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. P. Johansen) bebrejdede den højtærede Minister, at man var gaaet videre end efter Pristallet af 1916, og jeg forstod den ærede Ordfører paa den Maade, at det ikke var helt utænkeligt, for saa vidt man ikke var gaaet videre end efter Pristallet af 1916 — det var, saa vidt jeg husker, 124, jeg vil dog ikke svare for, at det er helt rigtigt —, at han og hans Parti da vilde stemme for en saadan Lov. Der ligger deri en Antydning af, at vi muligvis kunde enes her i Landstinget. Hvis den højtærede Minister kunde tilfredsstille den ærede socialdemokratiske Ordfører paa dette Punkt, og hvis den ærede socialdemokratiske Ordfører saa vilde være med til at gennemføre Lovforslaget, var vi naaet et betydeligt Skridt videre. Jeg vil derfor udkaste den Tanke, om der ikke var en Mulighed for, at vi kunde mødes dér og saaledes faa vedtaget dette Lovforslag enstemmigt her i Tinget.

Jeg sagde for et Øjeblik siden, at man

maatte tage noget Hensyn ogsaa til dem, der yder ifølge denne Lov i Form af Præmietilskud. Det kan ikke nægtes, at Forholdene ude i Landet for Tiden ligger meget vanskeligt; det er jo ikke alle dem, der skal yde i Form af Præmier, som er Velhavere; det er heller ikke alle dem, der skal nyde godt af denne Lovgivning, som er fattige. Og jeg vil gøre opmærksom paa, at det er meget store Beløb, der nu ydes i Form af Forsikringspræmier. Det er, selv for smaa Ejendomme, ret store Beløb, der ydes til de forskellige Grene af den sociale Lovgivning i Form af Forsikringspræmier, og det gælder om, at man ikke bliver forsikringstræt, at man ikke spænder Buen for højt, men at den Forstaaelse, jeg før omtalte, stadig er til Stede, ikke mindst hos de smaa i Samfundet, som i Øjeblikket har vanskeligt ved at komme igennem grundet paa de lave Konjunkturer for de Varer, de har at sælge. Det er altsaa et Hensyn, som ogsaa maa tages. Jeg tror, det vilde være af den allerstørste Betydning, om en Lov af denne Art kunde vedtages enstemmigt i Rigsdagen, og jeg vil derfor endnu en Gang anmode saavel den højtærede Minister som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet om at tage op til Overvejelse, om der ikke var Mulighed for, at vi kunde enes paa dette Punkt.

Jeg skal ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Derimod vil jeg gerne benytte Lejligheden til at udtale min Paaskønnelse af den Maade, hvorpaa Arbejderforsikrings-Raadet har administreret Loven. Man har altid indenfor Arbejderforsikrings-Raadet taget forstaaende Hensyn til de tilskadedekomne — det er jo ogsaa et Forhold, der maa tages i Betragtning, naar man vil bedømme denne Lovs Virkninger. Jeg maa endvidere udtale min Tilfredshed med, at det oprindelige Forslag om nogen Beskæring af Erhvervsrepræsentationen indenfor Arbejderforsikrings-Raadet er blevet ændret i Folketinget, saaledes at denne Repræsentation er blevet bevaret i sin fulde Udstrækning. Jeg tror, man maa tillægge det ikke ringe Betydning, at der er en sagkyndig Repræsentation. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Tvede) understregede Betydningen af, at man havde en retskyndig Mand i Spidsen for Raadet, og jeg skal ikke modsige den Betragtning. Men jævnsides hermed maa det sikkert tillægges meget stor Betydning, at Sagkundskaben har sin fyldige Repræsentation i Raadet. Derved omgiver man de Afgørel-